

woede (bij gedicht & cartoon Allan Boesak)

<http://www.ademloos.be/nieuws/er-niet-genoeg-woede-ons>

je vroeg om woede
en soms deel ik ze mee
als lucht in de blaasbalg
van mijn woorden

het vuur is moede
het zoekt de slaap
nu de zon, de zon
gonst aan mijn slapen

waarvan zou ik thans
getuigen: een meisje
werd gevild, onthoofd;
een volk van statelozen
wordt ooit een staat beloofd

woede, mijn vriend,
ze stroomt ten overvloede
door de aders van de aarde
ze schuimt op zoveel monden

maar het tedere is gebleven
men ligt bij een geliefde neer
men wandelt nederig
onder de bomen en luistert
naar het leven van blad en beek

neen, even geen woede
vandaag, mijn hart is week
en moede: de geliefde praat
in haar bange slaap, de plagen
van de wereld zijn thans ver vandaag

het vuur is in de zon verzonken
zoals al volgens de getijden
grote stromen hun armen spreiden
en opgaan in een grotere oceaan

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society